

Vrolijke sketch

Voor 3 vrouwen

Ca. 15 minuten

Anneke wint een prijs...

Door

© Peter van den Bijlaardt

KARAKTERBESCHRIJVINGEN:

Anneke	Een beetje slordige, maar vrolijke meid die een safarireis naar Afrika heeft gewonnen. Ze houdt er haar eigen gevoel voor humor op na, die af en toe behoorlijk pittig is. En ze houdt niet van het doodschieten van dieren.
Esmeralda	De gids die haar bij de luchthaven opvangt. Een type, die denkt de wijsheid in pacht te hebben.
Dora	Een vrolijke meid, die van het leven houdt. Zij jaagt niet op olifanten, zij vangt ze.

TONEEL:

Hoeft niets bijzonders te zijn. Men kan links en rechts wat palmplanten neerzetten. Halverwege de sketch gaat het over in een café. Men hoeft dan alleen maar een tafeltje en 3 stoelen neer te zetten. De glazen bier staan al op die tafel, er is dus geen bediening nodig.

KLEDING:

Als men wat kaki kleding aantrekt is dat voldoende. Echte tropenhelmen is natuurlijk erg leuk, maar die moet je maar hebben... Van die kaki visserspetjes kan ook.

ATTRIBUTEN:

De jachtgeweren zijn natuurlijk niet echt. Deze kunnen uit dik karton worden gesneden en bruin geschilderd, of uit hout gezaagd. Want van de politie mag je op het toneel niet met echte geweren rondlopen. Buiten het feit dat daar heel moeilijk aan te komen is.

Anneke heeft een prijs gewonnen

Begin:

Anneke staat midden op het toneel. Ze heeft het zichtbaar ontzettend warm en wappert zichzelf zo nu en dan met een folder koelte toe. Haar kleren zitten vreselijk slordig. Één kous hangt half op haar enkel, de ander op haar enkel. Een

felgekleurde fototas hangt om haar schouder, een even fel gekleurde rugtas staan bij haar voeten. Tijdens al haar teksten lacht ze steeds op een hele speciale manier tussen haar zinnen door. Dat wordt in het begin 2 x aangegeven. Alle andere keren mag ze zelf bepalen wanneer ze het doet.

Anneke

[praat rechtstreeks tegen het publiek] Warm hier zeg. *[puft overdreven]* Ik heb 'm gewonnen. 'n Safari naar Afrika. Lachen hé! Ik wat winnen, ik win nóóit wat. Ja, 'n driekleurenbalpen bij de bingo. *[lacht]* Had ik ineens een gekke bui en heb ik 'n slagzin ingestuurd. Te gek joh. Ik was op het moment dat ik 'm in de krant zag staan zo dronken als een toeter. Ik keek er naar en ineens zag ik het. *[kijkt het publiek even zorgelijk aan, omdat ze vermoed dat die iets anders denken]* Die slágzin dus. Hun tekst was: Ja, Afrika is in... En dan moest ik de rest zelf invullen. Dus heb ik ingevuld: *[eigenwijs vingertje hoog de lucht in]* Ja, Afrika is in... want zonder Afrika heeft het geen zin. *[kijkt triomfantelijk de zaal in]* Toen ik 'm had opgestuurd en 'm nog es – núchter nú - nalas dacht ik: hier win jij nooit een prijs mee meid. Maar mooi dat er toch een paar weken later een brief op m'n deurmat lag waarin stond dat ik een safarireis naar Afrika had gewonnen. *[wijst zichzelf trots aan]* Ík... Ík, die nóóit wat win heb 'm gewonnen. *[lacht]* Ík, die echt helemaal nóóit wat win. Behalve dan een driekleuren pen. Maar dat had ik, geloof ik al verteld. En nou sta ik hier inene in Afrika. Ja, vraag me nou niet waar in Afrika, dat ben ik vergeten. Ik ben op Schiphol een vliegtuig in gesleept en ze hebben me hier weer vrijgelaten. Moest meteen zo'n open overdekte jeep in. Ken je die dingen? Zo'n oud krenge met van die hele kleine zitplaatsen en met allemaal zebra's over de rug. Alsof we dan ineens onzichtbaar zijn. Rij je met zo'n jeep over de hei, of hoe ze dat hier dan ook noemen en als je dan ineens tussen een kudde zebra's rijdt hebben die beesten niks in de gaten. Zie je het voor je? Hé, zegt die ene zebra dan tegen die andere zebra, wat een rare zebra loopt daar. Die heeft geen poten joh! Die poten van die zebra zijn rond joh! Wel modééern hé! Zoiets wil ik ook. *[heel hard lachen]* Hoe vind je me trouwens? *[maakt een bespottelijk rondje]* Zie ik er niet gewééééldig uit? Hoorde er allemaal bij. Bij die prijs van die slagzin dus. Kreeg

ik thuis aangeleverd in 'n hele grote doos. Ik dacht, dan trek ik 't aan ook. En in dat vliegtuig kreeg je allemaal drankjes. En allemaal gratis joh. Bij de tweede ben ik gestopt, want toen kwam het eten. En op eten ben ik toevallig heel erg gek. Ja, culinair ben ik zwaar verslaafd. En weet je wat het grappige is? Ik kom bijna nooit iets aan, joh. Nou ja, af en toe een pondje... of twee... drie. Maar dat loop ik er meteen weer vanaf. Ik winkel namelijk heel erg veel. Vooral als het opruiming is. Maar we dwalen nou geloof ik 'n beetje af.

- Esmeralda *[is keurig aangekleed. Ze houdt de 2 jachtgeweren in haar handen]* U bent mevrouw Peper?
- Anneke Die ben ik, ja. Anneke Peper. Is het hier altijd zo heet?
- Esmeralda Goedemiddag, ik ben uw gids. *[ze neemt de beide geweren moeizaam in één hand en geeft Anneke een stevige hand]* Aangenaam, ik ben mevrouw Van Bekerem Overgaw, maar u mag me gewoon Esmeralda noemen.
- Anneke O.... Ja, dat lijkt me beter. Zo'n lange naam kan ik nooit onthouden.
- Esmeralda *[reikt haar een van de geweren aan. Als Anneke er alleen maar dom naar kijkt]* Nou, pak aan.
- Anneke Die moet ik niet. *[doet gelijk een pas achteruit]*
- Esmeralda Die moet u niet? Maar waarom bent u dan hier?
- Anneke *[beetje verlegen]* Nou... ik eh... heb een slagzin afgemaakt. En toen mocht ik naar Afrika.
- Esmeralda Ja. Op safari. *[fanatiek]* En op safari gaan we meestal met het gewéér in de aanslag. *[Anneke kijkt Esmeralda met verbijstering in haar ogen aan]* Ja, wat is er nou? Wat staart u mij ineens raar aan.
- Anneke *[zwaar verontwaardigd]* Jij denkt toch zeker niet serieus dat ik díeren ga doodschieten hè?
- Esmeralda *[verbazing]* Maar waarom bent u dan hier?

Anneke Ja, dat heb ik je nou al 10 keer verteld.
[overdreven nadrukkelijk] Ik – heb – ‘n – slagzin –
afgemaakt. *[vingertje]* Ja, Afrika is in... want
zonder Afrika heeft het geen zin.

Esmeralda *[staart haar met grote ogen aan]* Pardon?

Anneke Dat was mijn slagzin.

Esmeralda *[kijkt haar lang aan]* Ja, ja. Nou kom, neem dit
geweer aan, zo meteen is het donker.

Anneke *[beetje spottend]* O, gaan we in het donker
schieten dan? Raken we dan wel wat?

Hier volgt nog een scène...

Dora Dus jullie jagen met geweren.

Anneke Nou, alleen zij hoor. Ik maak alleen maar
fotootjes.

Esmeralda Deze jongedame heeft een slagzinnenwedstrijd
gewonnen.

Dora Een wat?

Anneke Ik heb een slagzin gemaakt. *[vingertje]* Ja, Afrika
is in... want zonder Afrika heeft het geen zin.

Dora Nee, da's waar, als Afrika er niet was had het
leven geen zin. Daar drink ik op. *[heft haar glas en
neemt een flinke slok]*

Esmeralda U bent ook jager?

Dora Nee, nee, ik ben geen jager, ik ben een
olifantenvanger. *[vingertje]* Ik jaag nóóit met een
geweer.

Esmeralda O...

Dora Dieren vangen is een kunst jongedame.

Anneke *[begint hard te lachen en wijst Dora aan]* Ik weet
het al, u jaagt met een waterpistool. U schiet die
dikke grijze boys helemaal kleddernat en dan
geven ze zich over. *[ze lacht nu nog harder]*

Esmeralda

[met heel even gesloten ogen] Let u maar niet op haar. Zij kent Afrika niet zoals wij het kennen.
[schuift met haar stoel wat naar Dora toe] Maar vertelt u eens, hoe jaagt u dan?

Dora

Ja, hoor es... Als ik dat ga vertellen gaat straks iedereen op mijn manier olifanten vangen.

Aan het eind volgt een hele leuke clou